

چه این کنید و چه آن، بوش می خواهد بمبارانتان کند!

ران پل، کاندیدای ریاست جمهوری آمریکا

برگردان: محمد علی اصفهانی

www.ghoghnoos.org

دکتر ران پل، عضو حزب جمهوریخواه آمریکا و نامزد انتخابات سال آینده ی ریاست جمهوری این کشور است. او که به عنوان یک محافظه کار لیبرال و طرفدار قانون اساسی شناخته می شود، در حال حاضر برای نهمین دور، نمایندگی تگزاس در کنگره ی آمریکا را به عهده دارد. اما او بر خلاف سیاست حزیش، در همین عصر ریاست جمهوری جرج بوش، علیه قانون پیشنهادی جمهوریخواهان که خواستار افزایش بودجه ی نظامی آمریکا شده بودند رأی داده است. او به قطعنامه ی جنگ عراق نیز رأی منفی داده بود؛ و خواهان بازگشت سریع نیروهای آمریکا از عراق است. او همچنین از خروج آمریکا از پیمان ناتو دفاع می کند. روی هم رفته، ران پل جمهوریخواه محافظه کار، دارای نقطه نظر های ویژه یی است که گرچه او را در حزب خودش در اقلیت و انزوا قرار داده است، اما در میان اقلیتی از جامعه ی آمریکا طرفدارانی دارد که نمونه یی از عملکرد آن ها را، در جریان تلاش او در جهت جمع آوری کمک برای کارزار انتخاباتیش از طریق اینترنت می توان مشاهده کرد: او توانست از طریق اینترنت، در پنجم نوامبر امسال در ظرف ۲۴ ساعت بیش از چهار میلیون دلار، و در ۱۶ دسامبر امسال شش

میلیون و دویست هزار دلار - که مبلغی رکورد شکن است - برای کارزار انتخاباتی خود جمع آوری کند.

به هر حال، دانستن نقطه نظر های او در باره ی گزارش «اطلاعات ملی آمریکا» و پی آمد های آن می تواند برای بررسی دقیق تر آنچه پس از انتشار گزارش معروف به «إن.آی.ئی» در آمریکا اتفاق افتاده است و خواهد افتاد مفید باشد.

طبعاً موجودات و موجودیت های بحرانی، چه در اسرائیل و آمریکا، و چه در پوزیسیون و اپوزیسیون ایرانی، که ادامه ی حیات سیاسیشان مدیون بحران های واقعی و یا ساختگی است، این روز ها حال و هوای خوشی ندارند و سردماغ نیستند. اما کسی که راه نجات مردم ایران از زنجیر اسارت کفن دزدان از گورستان آمده و بر سریر قدرت نشسته را، در خود ایران، و با تکیه بر نیروی توده ها می یابد، و نه در زد و بند های پنهان و آشکار با دشمنان خارجی یک ایران مستقل و یکپارچه و آزاد، از بر طرف شدن خطر تجاوز نظامی به ایران و نیز خطر تحریم ملت ایران (در پوشش تحریم رژیم) استقبال می کند؛ و کلماتی از قبیل «قاطعیت بین المللی» و یا «مماشات» و اصطلاحات و از این نوع را چیزی به جز نشان هراس از مردم نمی داند. باشد تا روزی مردم ایران خود بمانند با خود و دشمن داخلی خود؛ و مبارزه ی سهمگین و همیشه جاری و بی وقفه شان را، با دست بازتر، به پیش ببرند؛ و کاری کنند با ملایان که شاید و باید. و چه خجسته روزی خواهد بود آن روز!

محمد علی اصفهانی

۲۷ آذر ۱۳۸۶

www.ghoghnoos.org

گزارش «اطلاعات ملی آمریکا» واکنش هایی را برانگیخته است که می توان آمیزه یی از احساس آرامش و اعلام خطر نامیدشان. همانطور که من همیشه گفته ام ایران در واقع هیچ خطر جدی و فوری، نه برای آمریکا ، و نه برای همسایگان خود به حساب نمی آید.

اما با این وجود، به صورتی بسیار نگران کننده، شاهدیم که دستگاه بوش، همچنان برمنطق جنگ با ایران پافشاری می کند. بعد از انتشار این گزارش، هنوز هم در چشم انداز دستگاه بوش چیزی تغییر نکرده است. چرا که اصلاً بوش، پیشاپیش و از مدتی قبل در جریان محتوای این گزارش بوده است؛ و آنچه اخیراً اتفاق افتاد فقط بیرونی شدن این گزارش و انتشار آن برای عموم بود.

[طرفداران جنگ] به دو شیوه با این گزارش برخورد می کنند: از یک سو، این گزارش را در تمامیت آن مورد انتقاد قرار می دهند؛ در حالی که این گزارش، یکی از کامل ترین گزارش های اطلاعاتی در نوع خود است؛ با بیش از هزار منبع. و از سوی دیگر، وقتی که در کار انتقاد به این گزارش، شکست می خورند، مدعی می شوند که متوقف کردن تلاش برای تولید سلاح اتمی توسط ایران، نشان می دهد که فشار های ما به نتیجه رسیده اند و بنابر این ما باید بر این فشار ها بیافزاییم و دور جدیدی از فشار ها را این بار شدید تر از پیش علیه ایران به کار بگیریم.

آنطور که آشکاراست، روسیه و چین خریدار چنین ایده یی نیستند؛ و ما باید باز هم از نو خودمان را در جهان، منزوی بیابیم.

واقعیت این است که از ایران خواسته می شود که کاری عملاً

غیر ممکن انجام دهد:

دلیل آوردن بر بطلان آنچه ما برای خودمان پیشفرض قرار داده ایم. ایران پیشاپیش مجرم شناخته شده است و حالا باید ثابت کند که مجرم نیست. در حالی که ما هیچ دلیل روشنی برای متهم کردن ایران نداریم.

هیچ دلیل روشنی وجود ندارد که ایران که امضاء کننده ی پیمان منع گسترش سلاح های اتمی است، از حدود تعهدات خود تجاوز کرده باشد. پیمان منع گسترش سلاح های اتمی با وضوح به ایران اجازه می دهد که از انرژی هسته یی برای اهداف غیر نظامی و مورد نیاز استفاده کند.

آمریکا نمی تواند سرخود و یکجانبه، پیمان منع گسترش سلاح های اتمی و حد و حدود آن را تغییر دهد. این، به لحاظ دیپلوماسی، نادرست و احمقانه است که بدون هیچ مجوز قانونی یی بخواهیم کشوری را مورد مجازات قرار دهیم.

آیا ما فکر می کنیم که ایران، برخورد دوگانه ی ما را در سراسر جهان، با آنچه خطر هسته یی نامیده می شود نمی بیند؟ اگر ایران این برخورد دوگانه را دیده باشد - و من فکر می کنم که چنین است - متوجه شده است که یک کشور، وقتی دارای سلاح اتمی باشد، به حال خود رها می شود؛ ولی وقتی که سلاح اتمی نداشته باشد ما تهدیدش می کنیم.

در حالی که چنین سیاستی، سیاست متداول ماست، چرا آن ها نباید مایل باشند که مجهز به سلاح اتمی شوند؟

در واقعیت امر، هیچ دلیل روشنی وجود ندارد که آن ها در حال حاضر بمبی اتمی داشته باشند و یا بتوانند در آینده ی نزدیک، کار ساختن بمب اتمی را آغاز کنند.

سیاست خارجی ما با جهت گیری غلط خود سبب شده است که اقتصاد ما به خاطر جنگی مبتنی بر اطلاعات غلط با عراق، به آستانه ی ورشکستگی برسد.

این، غیر قابل تصور است که در موقعیتی که نشانه ی روشنی از وجود خطر در کار نیست، بعضی ها هنوز می خواهند خودسرانه آمریکا را وارد جنگ دیگری در خاورمیانه کنند.

آنچه ما باید انجام دهیم این نیست. آنچه ما باید انجام دهیم برگشتن است به خانه ی خودمان از عراق؛ از کره؛ از آلمان. و دفاع کردن است از خود در خاک خود.

ما نباید در امور داخلی کشور های دیگر دخالت کنیم؛ و نباید به کشور های دیگر اعلان جنگ بدهیم. وقتی که روابط بازرگانی، دوستی، و دیپلماسی شرافتمندانه، راه های رسیدن به صلح و شکوفایی است.

* عنوان اصلی مقاله که در تاریخ ۱۲ دسامبر نوشته شده است و در چندین سایت آمریکایی و بین المللی، از جمله سایت Global Research منتشر شده است:

Bombed If You Do, Bombed If You Don't

* برای خواندن چند تحلیل دیگر از زوایای دیگر، در مورد گزارش «اطلاعات ملی آمریکا»، از جمله می توانید به صفحات مختلف «خبر و نظر» ققنوس مراجعه کنید.